30-05-2009

“Geestelijke Volwassenheid”

Hallo allemaal,
Vorige week deelde ik met jullie dat onlangs een onderzoek heeft aangetoond dat 80% van de christenen en 75% van de voorgangers niet konden aangeven wat de Bijbel over geestelijk volwassen zijn zegt. Vandaag ga ik daar op in.

Ten eerste: baby’s
De Bijbel gebruikt de lichamelijke ontwikkeling als een type van geestelijke groei. Daarom zegt Petrus in 1 Petrus 2 vers 2 “Als het goed is, moet u als pasgeboren kinderen verlangen naar zuivere (onvervalst), geestelijke melk, dat wil zeggen naar het zuivere woord van het goede nieuws. Dan zult u groeien en in (het volle) leven blijven”.

Zoals een pasgeborene groeit door de moedermelk tot zich te nemen, zo moet een christen ook verlangen naar de zuivere geestelijke melk, en zo brengt dit vers ons aan de start van onze reis naar geestelijke volwassenheid. Wat is die melk?

“Daarom is het niet goed telkens weer terug te gaan naar wat wij in het begin over Christus hebben geleerd. Wij moeten verder gaan en volwassen christenen worden. Het heeft weinig zin er nog eens over te beginnen dat wij niet gered worden door goed te doen (‘dode werken’, nr. 1), maar door in God te geloven (nr. 2). Wij hoeven ook niets meer te leren over de verschillende soorten doop die er zijn (‘in water en in de Geest’, nr. 3) en het opleggen van handen (voor genezing en bevestiging, nr. 4), over het opstaan van doden (nr. 5) en een eeuwig oordeel (nr. 6) (Hebr. 6:1-2).

Dit onderwijs in 6 gedeelten vormt samen het fundament, de melk, van de geestelijke dingen. Maar wanneer heb je daar voor het laatst een preek over gehoord? Door hoeveel pasbekeerden of ‘introductiekringen’ wordt dit behandeld? Meestal gaat het over ‘gerechtigheid’, ‘wie wij in Christus zijn’, ‘het gezag van de gelovige’ of andere ‘makkelijk te verkopen’ onderwerpen.

Wat ik heb gezien en ervaren is dat wanneer mensen die nog baby’s in Christus zijn onderwijs hebben gekregen over bovengenoemde fundamenten, zij het ijkpunt voor hun geloof hebben ontvangen, waar al het overige in hun geloofsleven om draait, en dat zij dan zullen opgroeien tot evenwichtige christenen die op de juiste manier geestelijke dingen kunnen onderscheiden en in staat zullen zijn hun redding in het dagelijkse leven gestalte te geven.

Een voorbeeld: hoeveel mensen zijn er niet die niet de vreze des Heren kennen en ook geen besef hebben van verantwoordelijk te zijn voor hun daden? Dat zouden ze wel hebben wanneer ze weet hadden van nr. 5 en nr. 6. Hoeveel mensen zijn er niet die geen duidelijkheid hebben over de opstanding van de doden en het eeuwig oordeel? (ook nr. 5 en nr. 6). Hoevelen zijn er niet die niet weten wat echte bekering is? Hoevelen zijn er niet die nog steeds gevangen zitten in dode werken, die hoog en laag springen en allerlei formules uitproberen om iets van God gedaan te krijgen? (nr. 2 en nr. 3).

Kun je je voorstellen hoeveel vragen we zouden kunnen beantwoorden en zonde en verwarring vermeden zouden kunnen worden wanneer we onderwijs hadden ontvangen over deze dingen toen we voor het eerst tot de Heer kwamen?

Baby’s huilen, of maken troep als ze opgroeien
“Nu je al een hele tijd christen bent, zou je eigenlijk anderen moeten (kunnen) onderwijzen. Maar je bent helaas zover teruggevallen dat je de eerste beginselen van het christen-zijn weer moeten worden bijgebracht. Je bent net baby’s die geen vast voedsel kunnen verdragen en daarom nog melk moeten drinken. Als iemand nog op melk moet leven, blijkt daaruit dat hij als christen niet erg ver gevorderd is; hij kent nauwelijks het verschil tussen goed en kwaad. Hij is nog een baby! Zo zal je de zwaardere kost nooit kunnen verdragen. Die zwaardere kost is voor hen die goed en kwaad uit elkaar kunnen houden. Zij kunnen opgroeien tot volwassen christenen.”(Hebr. 5: 12-14)

Deze persoon weigert te groeien in de gebieden die er werkelijk toe doen in zijn/haar leven en kiest in plaats daarvan voor een geriefelijk en vertrouwd leventje, en denkt dat de volgende openbaring of formule een vervangingsmiddel is voor het aanpakken van de moeilijke gebieden in zijn/haar leven.

“Broeders, toen ik bij jullie was, kon ik jullie nog niet toespreken als geestelijke mensen. Jullie leiden je eigen leven en je deed je eigen zin. Je verhouding met Christus was nog zó pril dat ik jullie alleen maar melk kon geven. Vast voedsel was te zwaar voor jullie en dat is helaas nog steeds het geval. Ook nu nog worden jullie door eigen verlangens beheerst. Want als jullie jaloers zijn en elkaar niet kunt verdragen, worden jullie blijkbaar nog door jullie eigen verlangens beheerst. Dan zijn jullie net als de ongelovige mensen. (1 Kor. 3:1-3)

Zie je dat een baby geneigd is om te strijd te leveren, jaloers is en uit is op scheiding maken – een leven dat lijkt op dat van niet-wedergeboren mensen, mensen die de kracht van God in hun leven op deze gebieden niet kennen, (die hen zou helpen om deze onvolwassenheid achter zich te laten) – en dit komen we tegen in het huwelijk, in de gemeente en op het werk – in elke relatie.

Ik verbaas me er elke keer weer over de huwelijken waar men problemen met elkaar heeft, en dan heb ik het over mensen die tientallen seminars hebben gevolgd, onder het gehoor waren van grote leraren, mensen die de Heer al tientallen jaren kennen, naar het oog volwassen mensen – maar ze hebben strijd, zijn jaloers en afgunstig op anderen en worden geconfronteerd met scheuringen en scheiding in hun huwelijk en laten daardoor zien dat ze nog baby’s in Christus zijn terwijl ze zelf denken dat ze volwassen zijn! Ze denken dat kennis hebben en een bepaalde leeftijd bereikt hebben staat voor volwassen zijn, maar het Woord zegt iets anders.

Van baby naar klein kind – hier begint de groeistuip
Paulus zei in Galaten 4 vers 19:”Mijn kinderen, jullie doen mij echt weer verdriet. Ik voel dezelfde pijn als een vrouw die bevalt. Zo sterk is mijn verlangen dat Christus in jullie zichtbaar wordt.”

Nu breekt de tijd aan dat een discipel leert en de geestelijke melk tot zich neemt, de zes fundamentele principes, die hen zullen helpen strijd, verdeeldheid, afgunst e.d. achter zich te laten, en toe te zien op hun eigen groei en voeding tot zich nemen. Maar dat gebeurt vaak met golven, net als bij de weeën voor het baren, waarbij men steeds dicht bij de volheid van Christus komt die Zich in die persoon tevoorschijn komt.

“Maar daarvoor hebben jullie meer nodig dan vertrouwen alleen. Je moet ook je best doen om goed te zijn en zelfs dat is niet genoeg. Je moet God beter leren kennen en weten wat Hij wil. Leer je eigen verlangens opzij te zetten en geduldig vol te houden, zodat je God kunt leren dienen. Dan ben je klaar om een vriend te zijn voor je medechristenen en om alle mensen lief te hebben. En als dat bij jullie het geval is, betekent het dat je niet zelfvoldaan of onvruchtbaar bent geworden, maar dat jullie de Heer Jezus Christus steeds beter leren kennen.”(2 Petr. 1:5-8)

Een aantal van deze kenmerken komen we ook tegen in bij hen die wandelen in de vrucht van de geest, en vinden hun oorsprong in de Geest van God: “Maar de vrucht van de geest is liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.”

De volwassen discipel
““Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei verzoekingen valt, want u weet dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt. Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat u volkomen en onberispelijk bent en in niets te kort schiet.”(Jac.1: 2-4)

“Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn. - Maar de geestelijke mens beoordeelt alle dingen… “ (1 Kor.2: 13-15)

“Ik jaag naar het doel, om de prijs van de roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus. Laten wij allen die volmaakt zijn, aldus gezind zijn. En als u op enig punt anders gezind bent, God zal u ook dat openbaren; maar wat wij bereikt hebben, in dat spoor dan ook verder.”(Fil.3: 14-16)

“Omgordt dus de lendenen van uw verstand, wees nuchter en vestig uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus. Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd van uw onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt ook zelf heilige in heel je wandel.” (1 Petr.1:13-15)

Tenslotte, het grootste voorbeeld van volwassenheid
"Want hiertoe bent u geroepen, daar ook Christus voor u heeft geleden en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat u in Zijn voetsporen zou treden; in wiens mond geen bedrog is gevonden; die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde; maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt."(1 Petr.2:21-23)

Mensen mopperen over wat ze moeten doen; maar Petrus zegt dat we geroepen worden om Jezus te volgen, in Zijn voetspoor te stappen, voor het leiden van een Goddelijk leven, zonder bedrog of heimelijke motieven, zonder wraak te nemen als we worden beschuldigd, te lijden zoals Hij dat deed. Dat is onze roeping, maar je moet je erop toeleggen om zo te worden, en daar, beste vrienden, draait het om. Niet iedereen is er op gericht om volwassen te worden, niet iedereen gebruikt elke gebeurtenis als een gelegenheid om in Christus te groeien en te worden als Hij.

Een studie over contrasten
Een aanverwante studie liet zien dat hoewel 19% van de bevolking beweert toegewijde christenen te zijn, 66% zichzelf beschreef als 'oppervlakkige' christenen. (hieronder wordt uitgelegd wat daarmee wordt bedoeld).

'Oppervlakkig' christendom is geloof van de middelmaat. Men noemt zichzelf wel religieus maar legt geen nadruk op hun geloof. Je loopt hiermee geen risico, er wordt eigenlijk weinig of niets van je geloof gevraagd. Een oppervlakkig christen kan van alles zijn wat men in het leven belangrijk vindt: een aardig persoon zijn, een gezinstype zijn, religieus zijn, een voorbeeldig burger zijn, een betrouwbare werknemer zijn –en nooit in het openbaar je geloof te hoeven verdedigen of in moeilijke morele of sociale gevallen voor je geloof uitkomen en geen slapeloze nachten hebben vanwege persoonlijke keuzes die ze hebben gemaakt, zo lang ze het maar goed bedoeld hebben en in het algemeen hun best hebben gedaan.

Het verschaft hen levensinzichten als ze daarvoor kiezen, het zorgt voor een gemeenschap van relaties als ze daarnaar streven, het vervult hun innerlijke behoefte om op de een of andere manier contact te hebben met een godheid, en het geeft hen het idee dat ze een keurige, geloofsvriendelijk iemand zijn. Oppervlakkig christendom ('losjes') willen een aangenaam en vredig bestaan hebben"(George Barna, een commentaar op zijn nieuwe boek The Seven Faith Tribes [De zeven geloofsstammen]; Barnagroup.org)

Het contrast tussen de Bijbel en onze hedendaagse cultuur is verbazingwekkend, niet? Hoewel de meeste voorgangers denken dat de kerkbanken in hun gemeente gevuld worden met mensen die ervoor willen gaan om in Christus te groeien, zijn de meesten van hen 'oppervlakkige' christenen (zie hierboven), wat inhoudt dat ze er niet op zijn gericht om in Christus te groeien: ze willen gewoon 'geestelijk' zijn (geen wonder dat gemeenten die gericht zijn op onkerkelijke zoekenden, (seeker friendly) zo enorm bloeien). En zo is onze cirkel weer rond en begrijpen we waarom minstens 75% van de voorgangers en gemeenten geen Bijbelteksten kunnen noemen waarin gesproken wordt over groeien naar volwassenheid in Christus.

"Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding, en de gemeenschap aan Zijn lijden, door gelijkvormig te worden aan Zijn dood."

De 'oppervlakkige' christen en de onvolwassen christen willen allebei de kracht van de opstanding kennen, maar de volwassen christen en degenen die volwassen willen worden, willen ook Hem kennen en de gemeenschap aan Zijn lijden, zelfs als dat betekent lichamelijk sterven, als dat zou moeten. Maar in ieder geval een dagelijks sterven aan jezelf.

Wauw, in wat voor tijd leven wij!

Volgende week een nieuw onderwerp,
Zegen,
John Fenn / vertaling CG
www.iFaithhome.org
Kijk naar onze nieuwe onderwijsvideo's op onze website. Lees ook de eerste 20 bladzijden van *Pursuing the Seasons of God*!